

[Gert Petersen.]

skarp stigning fra det beløb, man råder over i øjeblikket, som vi finder, det er et betydeligt fremskridt, at er nået her. Det agter vi at stemme for — naturligvis, da vi er medfor-slagsstillere. Vi ser med den største tilfreds-hed på det.

Men det rejser et problem, jeg godt vil nævne til sidst. Hvad med administrationen af selve loven i øvrigt? Arbejdsmiljøfonden skal finansieres af arbejdsgiverne via den lovpligtige ulykkesforsikring, men hvad selve lovgivningen angår, ved vi, at for blot at administrere den nuværende lovgivning tilstrækkeligt, så skulle der være ansat 200 yderligere medarbejdere. Vi ved, at for at denne nye lovgivning kan administreres til-strækkeligt, må der derudover i hvert fald ansættes 175 nye medarbejdere. Det vil sige, at den nye lov, hvis ikke disse 375 medar-bejdere bliver ansat, ikke vil kunne fungere. Man vil stikke folk blå i øjnene. Nu har vi vedtaget en ny lov, det er en stor dag osv. — og så vil det vise sig, at fordi man står og mangler den nødvendige medarbejder-stab, kan loven ikke føres ud i livet, bemyndigelser eller ikke bemyndigelser.

Derfor ville jeg godt høre, om der kan opnås en politisk sikkerhed for, at dels efter-slæbet på de 200 og dels de nødvendige ny-ansættelser på de 175, altså i alt 375, også bliver ansat, at arbejdstilsynet får denne ud-videlse af sin arbejdsstab inden for et be-grænset åremål, i løbet af 1 eller 2 år.

Hvis der kan opnås en sådan politisk sik-kerhed, vil det helt afgjort påvirke vores stemmeafgivning ved tredje behandling, fordi det ville betyde, at selv med de mang-ler, som det foreliggende lovforslag har, og som jeg har gennemgået, så vil der kunne komme noget skub fremad i arbejdstilsyns-virksomheden, i arbejdsmiljøvirksomheden her i landet. Men hvis ikke medarbejderne kommer, ja, så får man måske en eller anden flot hat at sætte på hovedet, men der er ikke noget hoved at sætte den på.

Ritta Ahm (Kr.F):

Med den store aktivitetsudvidelse inden for erhvervslivet, der har fundet sted op gennem 1960erne, hvor der blev lagt vægt på at skabe så mange arbejdspladser og så høj en produktivitet som muligt, har ar-bejdsmiljøets store betydning nu trængt

sig mere og mere på — det er en naturlig ud-vikling, der er fulgt med den tekniske og sociale fremgang i øvrigt.

Med det lovforslag, vi behandler her i dag, skulle der være lagt rammer for en videre udvikling inden for det arbejdsmiljømæssi-ge område, og der ligger i loven en betydelig udvidelse af området for beskyttelse inden for land- og skovbrug og gartneri.

Lovens målsætning om sundhed og sikker-hed på arbejdspladsen støtter kristeligt fol-keparti fuldt ud, idet det ligger i hele vort idégrundlag at værne om de menneskelige værdier.

Loven er en rammelov med mange be-myndigelser til den til enhver tid siddende arbejdsminister. Vi er ikke tilhængere af disse bemyndigelser eller af de økonomiske konsekvenser, der kan ligge heri for arbejds-giverne.

Det har, siden lovforslaget første gang i 1974 blev fremsat i folketinget, naturlig været drøftet, hvad lovens omkostninger ville blive. Der er først nu her på det sidste kommet nogle økonomiske beregninger, som efter min opfattelse kun er skønsbe-regninger, og der er stadig mange uafklarede punkter på dette område. Selv om vi ved, at der med en rammelov vanskeligt eller umuligt kan opstilles konsekvensberegning-er, er det med den lavkonjunktur, vi for ti-den befinder os i, meget betænkeligt at sæt-te en lov i kraft uden sikkerhed for, at vi ikke herved pålægger erhvervslivet udgifter, som fører til forhøjede priser og dermed svækker den afdæmpning i pris-, indkomst- og omkostningsudvikling, man i september-forliget lagde op til.

Vi har noteret os, at der i betænkningen lægges vægt på, at udviklingen kommer til at hvile på en afbalanceret vurdering af hensynet til en stadig forbedring af sikker-hed og sundhed i arbejdsmiljøet over for hensynet til virksomhedernes behov for at kunne planlægge og tilrettelægge deres drift på baggrund af en harmonisk udvikling. Arbejdstilsynet får i lovforslaget en betyde-lig udvidelse af arbejdsområdet med en konsulentbistand, som skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Vi mener, at det er formålstjenligt og også psykologisk rigtigt at sammenkæde den vejledende opgave med tilsynsmyndigheden.

Arbejdstilsynet har ikke hidtil med den